

Константин, Мариана - Няма да се дам

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Сто години шампион по-изневери,
за глупост дайте милион, че го намерих.
Слага пак Луй Витон - отвънка лъскав,
хубав, млад и богат - съвеста му мръсна.

Двойно ме боли пак,
и до лудост чак, чак,
които нарани,
в мене става рана.
Той ли е, кажи пак,
полудявам чак, чак,
пипне ли я с пръст мойта Мариана.

Припев:
И може, може, може много да ме иска,
но няма, няма, няма да се дам.
Дори да ми се моли, да кълне, да блъска,
не мога, аз съм малка, много ме е срам.

И може, може, може много да те иска,
и не зная как ще тръгнеш някой ден.
Аз зная само колко много съм ранявал,
недей да искаш само някой като мен.

Слушай ясно сега, нещо ще споделя,
леле, като си знам, че някога ще те дам.
О, Боже, само като си го представя
за секунди този факт, получавам инфаркт.

Колко пъти поред сме се карали с теб,
и колко пъти за глупости аз отвътре съм лед.
И казвам думи тежки и се заричам,
може и да отричам, аз на тебе приличам.

Двойно ме боли пак,
и до лудост чак, чак,
които нарани,
в мене става рана.
Той ли е, кажи пак,
полудявам чак, чак,
пипне ли я с пръст мойта Мариана.

Припев:

И може, може, може много да ме иска,
но няма, няма, няма да се дам.
Дори да ми се моли, да кълне, да блъска,
не мога, аз съм малка, много ме е срам.

И може, може, може много да те иска,
и не зная как ще тръгнеш някой ден.
Аз зная само колко много съм ранявал,
недей да искаш само някой като мен.

Припев:

И може, може, може много да ме иска,
но няма, няма, няма да се дам.
Дори да ми се моли, да кълне, да блъска,
не мога, аз съм малка, много ме е срам.

И може, може, може много да те иска,
и не зная как ще тръгнеш някой ден.
Аз зная само колко много съм ранявал,
недей да искаш само някой като мен.